

על התורה ועל העבודה

גליון תטו"ב

בריח חדשה – "ובפרשת החודש בא ניצוץ אור חדש שיוכל להיות כבר' חדשה ממש": שפתי צדיק קנ"א ע"ב

פ' החודש - החודש הזה לכם (יב, ב). יש לרמוז נעוץ סופן דתורה הקדושה בתחלת פרשת החודש הזה, כמו שאמרו חז"ל שהיה ראוי להתחיל התורה הקדושה מהחודש הזה, וכן הוא בזוהר הקדוש כאן (בא לט ע"ב). והיינו על דרך מה שאמרו חז"ל (ר"ה כ). שהחודש הזה קאי אקידוש החודש על פי הראיה. והיינו מה שרק בעם בני ישראל תלוי קביעות המועדים, ועל דרך מה שאמרו חז"ל (שמ"ר טו, ב) לקל גומר עלי (תהלים נז, ג), אני ובית דין שלמעלה שואלין לבית דין של מטה היאך היא הקביעות, וכשהיה לעם בני ישראל קידוש החודש הוא מקודש ולא זולת: מחזה אברהם - פרשת בא

...**וכמו** ענין פרשת החודש שנאמרה בר"ח ניסן שהוא יום שמיני למלואים, וע"כ אז נתעלו ג"כ מעלה רמה ונשאה דרך דילוג וקפיצה, וזהו קרא משה היינו שקרא אותם לגשת במדרגתו, וכמו שהגיד כ"ק אבי אדומו"ר זצללה"ה ההפרש בין ויקר לויקרא שכ"מ שנאמר ויקרא היינו שיהי' נתעלה לקרב הלום מדרגה גבוהה ממנו, וזהו ענין אחד עם מאמר החודש הזה לכם ושבת. ואפשר שבאשר פרשת החודש ושבת מותאמים המה, ע"כ קורין פרשת החודש בשבת הקודם לר"ח: ספר שם משמואל - שנת תרע"ט

שבעת ימי המילואים - וזהו ביום השמיני קרא משה, פירוש שעל ידי בחינת ענ"ו שנקרא שמיני כנ"ל, עי"ז הגיע משה לבחינה זו שיהיה לו כח זה לקרא לאהרן ולבניו, ובשבעת ימי המילואים תקן עד מד"ת אמ"ת, וביום השמיני הוא מדת נוצ"ר חס"ד בגימטריא ח"ת, והוא יום השמיני, וחותרם של הקב"ה אמת, ושם העצם ית' ויתרומם עם השמ"יני בגימטריא אמת וזהו ביום השמיני כמבואר, יהי רצון שנזכה לזה אמן: ספר בת עין - פרשת שמיני

ר"ח ניסן - **סגולת הימים** - עוד דיבר מענין ארבעה פרקים שהעולם נידון, בפסח על התבואה. בעצרת על פירות האילן כו'. אמר שנאספין כל פירות האילן, הנשמות שנקראין פירות האילן. ואמר שהעיקר מן הארבע ראשי שנים אלו הוא ראש חודש ניסן, ואמר בשם הרב הקדוש מלובלין נ"ע שהי"ב ימים מי"ב נשיאים, כל יום מרמז נגד חודש אחד מהשנה הבאה, והרב הק' הנ"ל היה אומר בכל יום מה שיהיה בחודש שנגדו: בית אהרן דף ע"ב טור ד'

לזכר נשמת זקנתי שרה לאה בת ר' שמשון ע"ה
נלב"ע כ"ה אדר תרפ"ו - תנצב"ה - מנו"כ בביה"ח הישן
בעיר ווייטהאל בקצה דרום גבול פיטסבורג פעננ. ארה"ב

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025 Tel: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com
ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפ"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us for dedications, received by thousands worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל. [יכלול "כל עדת בני ישראל"] פי', אנשים ונשים, כי כולם התנדבו במלאכת המשכן, וזה היה מחרת יום הכפורים, יום שאחר רדתו מן ההר, והוא כבר נצטוו על המשכן בעליה ראשונה, כדכתיב (לעיל כה, ח) ועשו לי מקדש, אלא שכיון שחטאו בעגל נסתלקה מהם שכניה, וכיון שמחל להם הקב"ה וחזרה השכינה לשרות ביניהם, צום על המשכן, שנצטוו בו כבר (רמב"ן): **אלה** הדברים וגו'. יש מפרשים (אב"ע בפ' הקצר בשם הגאון) שקאי על צואת שבת, ואמר אלה הדברים, לפי ששבת שקולה כנגד כל המצות. אי נמי לפי שיש בה אבות מלאכות הרבה. והרמב"ן כתב שקאי על צואת המשכן וכליו, והקדים השבת לומר, כי ששת ימים תעשה מלאכת אלה הדברים, ולא ביום השביעי, שהוא קדש לה': פירוש הטור הארוך

טעם ויקהל - שישמעו הכל מפיו דבר המשכן שיתנדבו ופירש אלה הדברים. המשכן וכליו לעשות על כן כתוב לעשות אותם. והנה הטעם שהשם צוני שתעשו מה שאומר לכם. והוא הזהיר אתכם אע"פ שמעשה שמים אתם חייבים לעשות. השמרו לכם שלא תעשו מעשה בשבת והעובר בפני עדים ימיתוהו בית דין ובמקום אחר יפרש שהוא בסקילה: אבן עזרא

בשם הח' הרי"מ זי"ע, כל שבת הוא עולם חדש ונצרך לפעול עכ"פ שיהי' מקושר: ספר שיח שרפי קודש - ערב שבת קדש

בשם השפת אמת זי"ע, טעם למה עכו"ם ששבת חייב מיתה, מפני מה החמירה התורה, ואמר, ששבת קודש הוא עדות שישראל מעידין על הקב"ה, ובעדות הדין הוא שנמצא אחד מהן קרוב ופסול, נתקלקל כל העדות א"כ במה שעכו"ם שומר שבת מקלקל עדות ישראל והבן: ספר שיח שרפי קודש - ערב שבת קדש

פרשת פקודי - וזהו ועשו לי מקדש כו' שבת המקדש שלמעלה מכיון כנגד בית המקדש שלמטה וכשאדם מקדש עצמו למטה עושה מקדש להשם יתברך ברוך הוא * וזהו ועשו לי מקדש אמתי ושכנתי בתוכם היינו כשיקדשו עצמם למטה שאז אני שוכן בתוכם אז עושין לי מקדש למעלה: ספר נועם אלימלך

הכנה לפסח - ההכנה של פסח היא פרשת החודש. חידושי הרי"ם

סיפור הרה"ק ר' אברהם אלימלך מקארלין זצוק"ל מהחסידיים הקודמים שלא הטריד אותם כלום, והזכיר את החסיד ר' נח שרה'ליס מטוראוו, שהי' עני מדוכא, פעם אחת לפני חג הפסח פגש אותו החסיד ר' יאשע ניידיטש ושאל אותו: "ווי האלט איר מיט דעם פסח", וכונתו היתה על צרכי החג, וענה לו ר' נח, שבמגן אברהם הלכות פסח הוא לומד בסימן זה, בשל"ה הקדוש בסימן זה, ובגבורות ה' (מהר"ל) הוא עומד בפרק זה, ולא עלה על דעתו כלל שמדברים בענין צרכי החג הגשמיים: מטה אהרן